

[Justitsministeren]

danne sager. Danmark har jo længe været et foregangsland, når det drejer sig om internationalt strafferetligt samarbejde, og de internationale aftaler, som vi har indgået, giver os da også i vidt omfang mulighed for at retsforfølge sådanne gerningsmænd til internationale EDB-forbrydelser her i landet eller for at anmode andre lande om at gennemføre retsforfølgningen.

Justitsministeriet har i forbindelse med udformningen af lovforslaget nøje overvejet disse *internationale aspekter* ved datakriminaliteten. Det er ministeriets opfattelse, at de gældende bestemmelser i straffeloven om domstolenes jurisdiktionskompetence giver domstolene tilstrækkelig mulighed for at pådømme sådanne sager om datakriminalitet, hvor gerningsmanden f.eks. i udlandet foretager handlinger, som påvirker resultatet af en databehandling her i landet. Det skal også ses på baggrund bl.a. af de eksisterende europæiske konventioner om udlevering og om overførelse af retsforfølgning i straffesager.

Et andet vigtigt aspekt ved datakriminaliteten er *politiets efterforskning* af sådanne sager. Der er ingen tvivl om, at datakriminalitet, når den udføres af eksperter, er en af de vanskeligste forbrydelser at efterforske for politiet. Dette vil i de kommende år formentlig nødvendiggøre, at der findes midler til yderligere uddannelse af politiet inden for dette område. Det er endvidere efter min opfattelse vigtigt, at der gives politiet effektive muligheder for at efterforske disse komplicerede sager. Jeg henleder i den forbindelse opmærksomheden på mit forslag til lov om ændring af retsplejeloven vedrørende forskellige efterforskningsmetoder, som vi har haft til 1. behandling her i tinget, og som retsudvalget nu behandler.

Det er min opfattelse, at vi i straffelovrådets betænkning om datakriminalitet har fået et overordentlig solidt grundlag for de videre overvejelser her i tinget af de *strafferetlige aspekter* ved datakriminaliteten. Straffelovrådet har jo foretaget en fuldstændig gennemgang af hele straffeloven og har på baggrund af de ovenfor nævnte danske og udenlandske erfaringer med datakriminalitet nøje vurderet behovet for ændringer af straffelovens bestemmelser med henblik på en mere effektiv bekæmpelse af datakriminaliteten. Resultatet af straffelovrådets arbejde er et forslag om, at der i straffeloven bl.a. indsættes en ny be-

stemmelse om *databedrageri* og en ny bestemmelse om *indtrængen i dataanlæg*, og at der foretages en ændring af straffelovens § 193, således at angreb mod dataanlæg, der bevirker *omfattende forstyrrelser* af dataanlæggets drift, kriminaliseres. Disse forslag er alle medtaget i lovforslaget, til hvis bemærkninger jeg nærmere henviser.

Lovforslaget skal efter sit indhold træde i kraft den 1. januar 1986. Jeg har imidlertid fundet det rigtigst at fremskynde fremsættelsen af lovforslaget mest muligt for derved at give folketinget mulighed for hurtigt – og, hvis folketinget måtte ønske det, eventuelt allerede inden folketingets sommerferie – at tage stilling til spørgsmålet om nye bestemmelser i straffeloven om datakriminalitet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velviljige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Tilbageførsel af arealer til landzone).

(Lovforslag nr. L 219)

Forslag til lov om ændring af lov om kommuneplanlægning. (Tilbageførsel af arealer til landzone).

(Lovforslag nr. L 220).

De to lovforslag skal ses i sammenhæng med de forslag om ændringer i forskellige skattelove og vurderingslovene, der samtidig fremsættes af indenrigsministeren og ministeren for skatter og afgifter. Lovforslagene tilsigter tilsammen at skabe en udvidet adgang til tilbageførsel af arealer til landzone.

Baggrunden for forslagene er, at en del kommuner har byzoneområder og sommerhusområder med en alt for stor rummelighed. Det er uheldigt både for samfundet og for de enkelte ejere af de pågældende arealer, typisk landmænd.

Efter den gældende lovgivning kan ejeren begære arealer, der støder op til landzone, tilbageført, ligesom tilbageførsel kan ske efter pålæg fra regionplanmyndigheden. Men i begge tilfælde omfatter tilbageførselsadgangen kun arealer, som før 1. januar 1970 var inder- og mellemzone eller sommerhusområde.

[Miljøministeren]

Forslagene går i hovedtræk ud på følgende:

Tilbageførsel forudsætter som hovedregel, at de pågældende arealer er afgrænset i kommuneplanen. Det vil i praksis betyde, at der skal tilvejebringes et tillæg til kommuneplanen, der fastlægger størrelsen og beliggenheden af de arealer, som skal tilbageføres. Når arealerne er fastlagt i kommuneplanen, sker tilbageførslen ved en beslutning i kommunalbestyrelsen. Beslutningen kan dog først træffes efter, at ejerne har haft lejlighed til at fremkomme med deres bemærkninger.

Den gældende regel i zoneloven om, at tilbageførsel kan ske efter ejers ansøgning, foreslås udvidet, således at også arealer, der er blevet byzone eller sommerhusområde efter den 1. januar 1970, kan tilbageføres til landzone.

Som led i tilbageførselsordningen foreslås i skatte- og afgiftsministerens og indenrigsministerens lovforslag regler om tilbagebetaling til private grundejere af frigørelsesafgift og kompensation for en del af betalt grundskyld.

Der foreslås endvidere i zoneloven en erstatningsbestemmelse, der bygger på samme principper som den erstatningsregel, der gjaldt for erstatningsopgøret i forbindelse med ikrafttrædelsen af lov om by- og landzoner i 1970.

Den foreslåede erstatningsregel giver under visse betingelser mulighed for erstatning i de tilfælde, hvor en ejer har haft en berettiget forventning om at kunne udstykke eller bebygge det pågældende areal.

Erstatningskravene kan afgøres ved mindelig overenskomst mellem den pågældende ejer og kommunalbestyrelsen, hvis det kan tiltrædes af staten og amtsrådet eller hovedstadsrådet. Kan sagen ikke afgøres ved mindelig overenskomst, forelægges den for de taksations- og overtaksationskommissioner, der er nedsat i henhold til lov om offentlige veje.

Forslagene bygger på de overvejelser, som er sket i det af miljøministeriet nedsatte tilbageførselsudvalg. Udvalget har afgivet betænkning i marts 1984, betænkning nr. 1003.

Det er vanskelige emner, disse lovforslag omfatter. Det gælder både med hensyn til det tekniske og det mere principielle i forslagene. Men både de kommunale organisationer og landbrugsorganisationerne presser på for, at

der nu opnås en generel mulighed for at tilbageføre arealer til landzone.

Der er en del modstridende synspunkter, som skal forenes, hvis vi på en praktisk måde skal nå det ønskede resultat, og hvis resultatet også skal være rimeligt over for de berørte grundejere. Jeg mener, at de fremsatte lovforslag forener disse hensyn.

Jeg skal derfor hermed anbefale lovforslagene til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Godtgørelse af frigørelsesafgift m.v. ved tilbageførsel af arealer til landzone).

(Lovforslag nr. L 222).

Forslaget fremsættes i tilknytning til de forslag, som samtidig fremsættes af miljøministeren om ændring af lov om by- og landzoner og af lov om kommuneplanlægning og af indenrigsministeren om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. Nærværende lovforslag er ligesom de øvrige nævnte lovforslag udarbejdet på grundlag af den betænkning, der blev afgivet i februar 1984 af det såkaldte tilbageførselsudvalg.

Lovforslaget går ud på at skabe hjemmel til at tilbagebetale frigørelsesafgift og en del af den særlige grundskyld til staten, som blev pålignet landbrugsejendomme for indkomståret 1980, når frigørelsesafgiftspligtige landbrugsejendomme m.v. bliver tilbageført til landzone efter reglerne i miljøministerens lovforslag om ændring af by- og landzoneloven. Om baggrunden for dette lovforslag henvises til miljøministerens fremsættelsestale og bemærkningerne til hans lovforslag.

Er den pålignede frigørelsesafgift ikke betalt, fordi der er givet henstand med betalingen, bortfalder henstandsbeløbet efter nærværende lovforslag, og halvdelen af henstandsrenterne tilbagebetales. Den særlige grundskyld til staten tilbagebetales i det omfang, den kan tilskrives ejendommens beliggenhed i byzone eller sommerhusområde. Der skal ske tilbagebetaling til alle ejere af ejendomme, der bliver tilbageført, også selv om der har fundet ejerskifte sted efter påligningen af frigørelsesafgift. Dog skal der ikke